Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

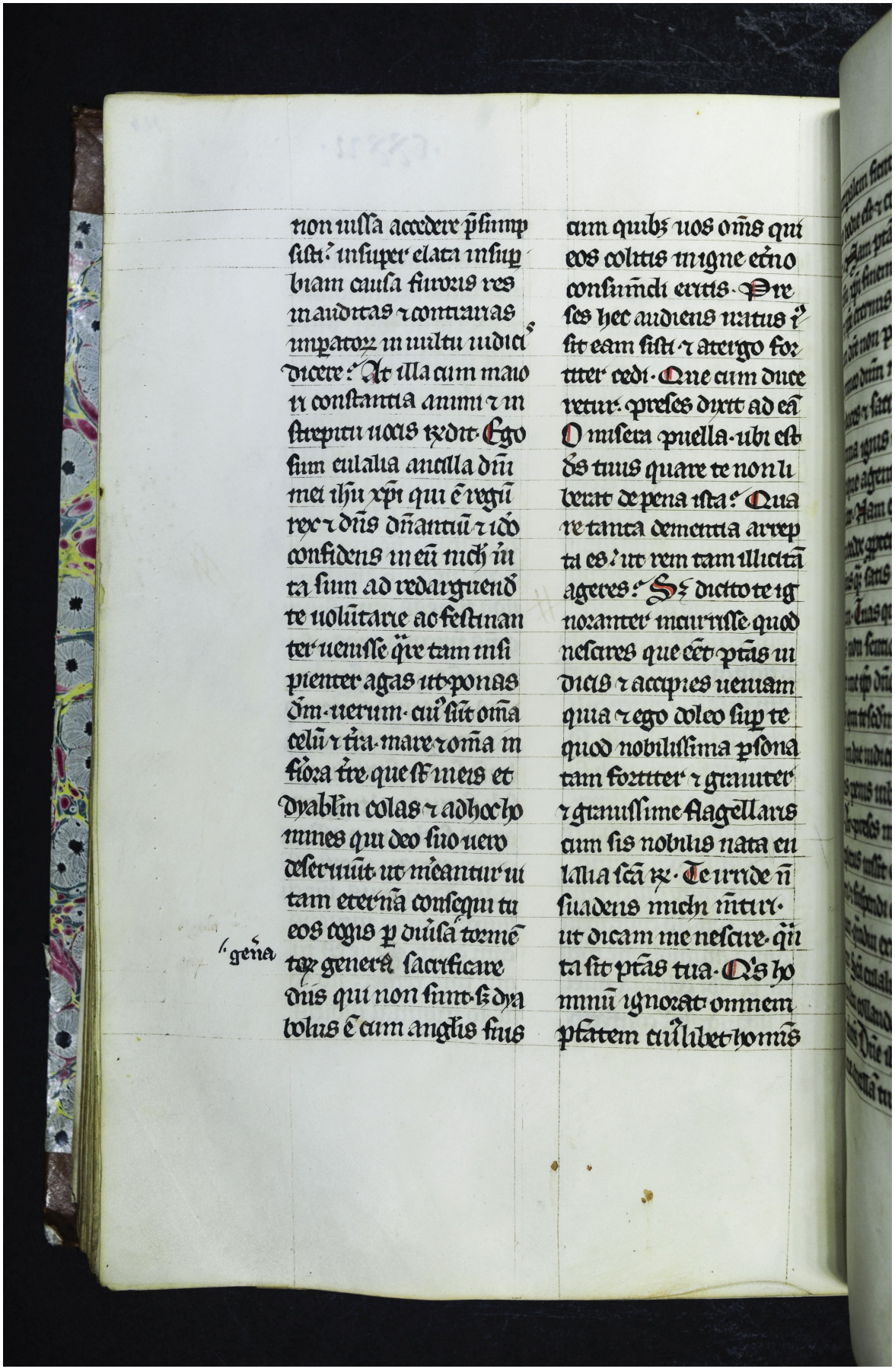

non uissa accedere p̄sump
sisti? insuper elata insup
biam causa furoris res
inauditas ⁊ contrarias
imp̄atoꝝ in uultu iudicis
dicere? At illa cum maio
ri constantia animi ⁊ in
strepitu uocis rꝫdit. Ego
sum eulalia ancilla dn̄i
mei ihu xp̄i qui ē regū
rex ⁊ dn̄s dn̄antiū ⁊ ideo
confidens in eū nich̄ iu
ta sum ad redarguend̄
te uolūtarie ac festinan
ter uenisse q̄re tam insi
pienter agas ut ponas
d̄m. uerum. cui sūt om̄a
celū ⁊ t̄ra. mare ⁊ om̄a in
fiora t̄re que sūt in eis et
dyabl̄m colas ⁊ ad hoc ho
mines qui deo suo uero
deseruiūt ut mereantur ui
tam eternā consequi tu
eos cogis p̄ diuersa tormē
tor̄ genera sacrificare
diis qui non sunt. s̄ dya
bolus ē cum angl̄is suis

cum quibꝫ uos om̄s qui
eos colitis in igne eterno
consumēdi eritis. Pre
ses hec audiens iratus i
sit eam sisti ⁊ atergo for
titer cedi. Que cum duce
retur. preses dixit ad eā
O misera puella. ubi est
d̄s tuus quare te non li
berat de pena ista? Qua
re tanta dementia arrep
ta es? ut rem tam illicitā
ageres? S̄ dicito te ig
noranter incurrisse quod
nescires que eēt p̄tās iu
dicis ⁊ accipies ueniam
quia ⁊ ego doleo sup̄ te
quod nobilissima p̄sona
tam fortiter ⁊ grauiter
⁊ grauissime flagellaris
cum sis nobilis nata eu
lalia scā rꝫ. Te irride n̄
suadens michi m̄tiri.
ut dicam me nescire. q̄n
ta sit p̄tās tua. Q's ho
minū ignorat omnem
p̄tatem cuiuslibet hom̄is